

PAPER_DE_VIDRE_

Número 61, 22/05/12

Bones festes, Abdul

Joan Badia | ✉ (mailto:jbardia@gmgarquitectes.com)

(història basada en fets reals en un 80%)

Fa vint-i-cinc anys, quan jo en tenia divuit, vaig anar de viatge al Marroc amb un amic. Autocar, tenda, i motxilla a l'esquena; molts dies i pocs diners. Vam fer una bona volta pel país. Recordo, en un poble del sud anomenat Tinerghir, un nen jugant al carrer amb una fusta, com si fos un ordinador. S'hi havia dibuixat un teclat i una mena de pantalla, tot sobre el mateix pla. "Tecnologia punta", vaig pensar (els ordinadors d'aquella època eren els *Amstrad* i els *Spectrum*, com a molt algun primer PC, i això dels portàtils encara era ciència-ficció). Al cap d'una estona, una veu de dona el va cridar: "Abdul!". I el nen va entrar cap dins de la casa de fang, potser a dinar.

No sé perquè recordo aquest fragment del viatge, i en canvi altres episodis i llocs els tinc completament oblidats. Això de la memòria és ben misteriós. O potser ja no ho recordava, i és el que em va passar fa uns mesos que m'ho ha fet restaurar de la paperera de reciclatge.

El cas és que pel meu aniversari, a finals d'octubre, em van regalar un iPad. De seguida em vaig acostumar a fer-la servir per llegir el diari -en versió digital- o la **revista *Paper de vidre***, o algun bloc de còmics que segueixo regularment. Quina diferència, llegir assegut tranquil·lament en el sofà enlloc de davant de l'ordinador!

Però encara no feia un mes d'aquesta descoberta, que el regal em va desaparèixer. Vaig denunciar-ho a la policia, però ja vaig veure que no hi havia gran cosa a fer. Es veu que els robatoris d'aquesta mena són molt habituals avui en dia.

Passat el disgust i la ràbia del primer moment, vaig recordar que hi havia instal·lat una aplicació que permetia localitzar la tauleta en cas que s'extraviés, aprofitant el GPS que porten incorporat aquesta mena de trastets. Així, si te l'oblidaves o la perdies, només havies d'entrar a qualsevol ordinador, accedir al web del mateix programa, introduir nom d'usuari i contrasenya, i podies trobar on era. Vaig provar-ho de seguida, però sense cap resultat: "*iPad* no localitzable". Segurament, encara ningú l'havia tornat a engegar.

A començaments de gener però, rebo un correu electrònic amb aquest contingut: "El seu *iPad* ha estat localitzat". Amb l'adrenalina al màxim, obro el web del programa de localització. Teclejo el nom d'usuari, furiós, i m'equivoco de lletra per culpa de la ràbia i les presses. Hi torno. Finalment s'obre una finestra amb el mapa. Hi surt un carreró amb un nom estrany. Faig zoom enrere. La ràbia va esfumant-se alhora que s'allunya el plànol de la pantalla. És Tinerghir. Algú, en una casa d'aquest carrer, ha posat en marxa la tauleta.

Falten dos dies per Reis.

Bones festes, Abdul.

Paper de Vidre
Copy Left. pdv@paperdevidre.net